

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa P. H. i M. H.

przeciwko K. K., S. S., J. Z., B. M., D. M. i J. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 kwietnia 2008 r.,

na skutek skargi pozwanych

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 kwietnia 2007 r., sygn. akt II

Ca (...),

**odrzuca skargę i oddala wniosek powodów o zasądzenie kosztów postępowania
wywołanego wniesieniem skargi.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2007 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelacje pozwanych od wyroku Sądu Rejonowego w K. zasadzającego od pozwanych na rzecz powodów P. H. i M. H. kwoty: od K. K. 11.789,14, od D. M. 15.597,89 zł, od S. S. 17.712,59 zł, od J. S. 20.575,14 zł, od J. Z. 16.277,24 zł, od pozwanej B. M. 12.840, 30 zł, wszystkie z ustawowymi odsetki.

Wyrok ten pozwani zaskarżyli skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Skarżący podali, że spowodowana wydaniem zaskarżonego wyroku szkoda polega na zasądzeniu na rzecz powodów poniesionych przez nich już raz kosztów utrzymania budynku w kwocie 40.283, 86 zł wraz z ustawowymi odsetkami określonymi w powołanym wyroku Sądu Rejonowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać - obok oznaczenia orzeczenia, od którego została wniesiona, przytoczenia jej podstaw oraz ich uzasadnienia, wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, wniosku o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem – także uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*.

Przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła – ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru – oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów (postanowienia SN z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16 i z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, niepubl.; por. także art. 243 k.p.c.). Skarżący powinien nadto określić czas powstania szkody oraz wywieść istnienie związku przyczynowego między szkodą, a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, BSN 2006, nr 4, s. 10).

Wniesiona wspólnie przez pozwanych, będących w rozpoznanej i zakończonej zaskarżonym wyrokiem sprawie współuczestnikami formalnymi, skarga zawiera wprawdzie element dotyczący uprawdopodobnienia szkody spowodowanej przez jego wydanie, jednak określona ona została globalnie i nie wynika z niego rozmiar szkody spowodowanej indywidualnie każdemu z nich. Skarga nie zawiera także wyводу wykazującego istnienie adekwatnego związku przyczynowego między zaskarżonym orzeczeniem, a powstałą szkodą. Związek ten występuje wtedy, gdy szkoda jest normalnym, naturalnym następstwem zaskarżonego orzeczenia.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Wniosek powodów o zasądzenie kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi nie został uwzględniony, jako złożony po terminie, a zatem bezskutecznie (art. 398⁸ § 1 zd. 1 w zw. z art. 167 k.p.c. w zw. z art. 424¹² k.p.c.).